

اثر نوع فلس و نوع بستر کشت در تولید پیازچه (*Lilium ledebourii*) سوسن

چلچراغ

محمدنقی پاداشت دهکایی

عضو هیئت علمی ایستگاه تحقیقات گل و گیاهان زینتی لامیجان

گیاه سوسن چلچراغ تنها گونه از جنس *Lilium* است که بومی منطقه عمارلو استان گیلان در ایران و لنکران جمهوری آذربایجان می باشد و پیاز این گیاه بدون پوشش و فلس دار است. از آنجائیکه اولین قدم جهت حفظ و اهلی کردن گیاهان بومی (وحشی) به عنوان گیاه زینتی پیدا کردن روشهای مناسب ازدیاد می باشد، این تحقیق به منظور ارزیابی ازدیاد به روش فلس برداری پیاز سوسن چلچراغ از نظر نوع فلس (فلس خارجی، میانی و داخلی) در شش نوع بستر کشت شامل ماسه، ماسه + پرلیت (به نسبت ۱:۱)، پرلیت، پیت، پوست درخت + ضایعات چای (به نسبت ۱:۱) و خاک انجام شد و جمعاً ۸۵۸ فلس مورد استفاده قرار گرفت. فلس ها پس از ۳ ماه از بسترهای کشت خارج شدند و تعداد پیازچه ها، قطر پیازچه ها، تعداد ریشه، طول ریشه و وزن پیازچه ها اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که بالاترین میانگین تعداد پیازچه با $1/34$ عدد در بستر پیت، بالاترین میانگین قطر پیازچه با $8/2$ میلی متر در بستر پوست درخت + ضایعات چای، بالاترین میانگین تعداد ریشه با $3/39$ عدد در بستر پیت، بالاترین طول ریشه با $61/5$ میلی متر در بستر ماسه، پیت و پوست درخت + ضایعات چای و بالاترین میانگین وزن پیازچه با $1/6$ گرم در بستر پیت، پوست درخت + ضایعات چای و خاک باغ بدست آمد و براساس شاخص های اندازه گیری شده فلس های خارجی و میانی برای ازدیاد این گیاه مناسب تر از فلس های داخلی هستند و این بررسی نشان داده است که ازدیاد سوسن چلچراغ به روش فلس برداری کاملاً امکان پذیر است.